

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΩΝ ΔΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2025

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	31/1	<u>ἀπόγευμα:</u> Ἐσπερινός (<i>στήν Εκκλησία τῆς Παναγίας</i>)
ΣΑΒΒΑΤΟ	1/2	Προεόρτια Ὅμηρος. Τρύφωνος μάρτυρος <u>πρωΐ:</u> Ὁρθρος-Θεία Λειτουργία (<i>στήν Εκκλησία τῆς Παναγίας</i>) <u>ἀπόγευμα:</u> Μιχρός Ἀγιασμός-Ἐσπερινός
ΚΥΡΙΑΚΗ	2/2	Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ <u>πρωΐ:</u> Ὁρθρος - Θεία Λειτουργία.
ΤΡΙΤΗ	4/2	<u>ἀπόγευμα:</u> Ἐσπερινός
ΤΕΤΑΡΤΗ	5/2	Ἀγάθης μάρτυρος, Φωτίου τοῦ Μεγάλου (ἀπό 6/2), Παρθενίου Λαμψάκου (ἀπό 7/2) <u>πρωΐ:</u> Ὁρθρος - Θεία Λειτουργία <u>ἀπόγευμα:</u> Παράκληση στὸν Ἅγιο Μηνᾶ
ΣΑΒΒΑΤΟ	8/2	<u>ἀπόγευμα:</u> Ἐσπερινός
ΚΥΡΙΑΚΗ	9/2	ΙΣΤ' Λουκᾶ. Ἐναρξις Τριωδίου. Απόδοσις ἑορτῆς Ὅμηρος Βλασίου ιερού. (ἀπό 11/2) <u>πρωΐ:</u> Ὁρθρος - Θεία Λειτουργία. <u>ἀπόγευμα:</u> Ἐσπερινός (<i>στήν Εκκλησία τοῦ Ἅγιου Χαραλάμπους</i>)
ΔΕΥΤΕΡΑ	10/2	Χαραλάμπους ιερομάρτυρος <u>πρωΐ:</u> Ὁρθρος - Θεία Λειτουργία (<i>στήν Εκκλησία τοῦ Ἅγιου Χαραλάμπους</i>)
ΤΕΤΑΡΤΗ	12/1	<u>ἀπόγευμα:</u> Παράκληση στὴν Παναγία
ΣΑΒΒΑΤΟ	15/2	<u>ἀπόγευμα:</u> Ἐσπερινός
ΚΥΡΙΑΚΗ	16/2	IΖ' Λουκᾶ. Παμφίλου μάρτ., Θεοδώρου Τήρωνος μεγ/ρος (ἀπό 17/2) <u>πρωΐ:</u> Ὁρθρος - Θεία Λειτουργία
ΤΕΤΑΡΤΗ	19/2	<u>ἀπόγευμα:</u> Παράκληση στὸν Ἅγιο Μηνᾶ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	21/2	<u>ἀπόγευμα:</u> Ἐσπερινός
ΣΑΒΒΑΤΟ	22/2	ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ <u>πρωΐ:</u> Ὁρθρος-Θεία Λειτουργία <u>ἀπόγευμα:</u> Ἐσπερινός
ΚΥΡΙΑΚΗ	23/2	ΑΠΟΚΡΕΩ. Ἀνάμνησις τῆς Δευτέρας καὶ Ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου, Πολυκάρπου Σμύρνης <u>πρωΐ:</u> Ὁρθρος-Θεία Λειτουργία
ΤΕΤΑΡΤΗ	26/2	<u>ἀπόγευμα:</u> Παράκληση στὴν Παναγία
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	28/2	<u>ἀπόγευμα:</u> Μιχρός Ἀγιασμός-Ἐσπερινός
ΣΑΒΒΑΤΟ	01/3	Πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει διαλαμφάντων ὁσίων Πατέρων καὶ Μητέρων, Ἐφραίμ ὁσίου τοῦ Κατουνακιώτη (ἀπό 27/2) <u>πρωΐ:</u> Ὁρθρος - Θεία Λειτουργία <u>ἀπόγευμα:</u> Ἐσπερινός

Φυλλάδιο πνευματικῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐνημέρωσης, ἔκδοση Ἐκκλησίας Ἅγιου Μηνᾶ Γερίου.

Ἐπος 26ον, Φύλλον 2 (321), Φεβρουάριος 2025

<http://agiosmenas-geriou.blogspot.com> email: ekklesia.geriou@gmail.com

ΟΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΟΔΟΙ

Φέτος συπληρώνονται 1700 χρόνια από τὴν σύγκληση τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου πού ἔγινε τὸ 325 στὴν Νίκαια. Μέ αφορμή τὴν σημαντική αὐτῇ ἐπέτειο θά παρουσιάσουμε μὲ συντομία στὰ Φυλλάδια τοῦ 2025 τὴν ἴστορία καὶ διδασκαλία τῆς Συνόδου, καθὼς καὶ τῶν ἄλλων 6 Οἰκουμενικῶν Συνόδων πού ἀκολούθησαν.

Εἰσαγωγή

Στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησίᾳ ἀνώτατον κριτήριον γνησιότητας τῆς Χριστιανικῆς πίστης καὶ διδασκαλίας, ἀλάθητος ἐρμηνευτής τῶν ἀποκεκαλυμμένων θείων ἀληθειῶν, εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ὅργανον δέ ἐκφράσεως καὶ διατυπώσεως τοῦ ἀλαθήτου εἶναι ἡ Οἰκουμενική Σύνοδος.

Σ' αὐτήν ἀντιπροσωπεύεται τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας διά τῶν ἐπισκόπων του, οἱ ὁποίοι δογματίζουν τῇ ἐπενεργείᾳ καὶ ἐπινοίᾳ καὶ ἐπιστασίᾳ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Τό ἀλάθητον ἔγκειται στὸ γεγονός ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Θεός, ἐν τῇ ὑποστάσει τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, ἐνεργεῖ κατά τίς Οἰκουμενικές Συνόδους. Ὄταν ἡ Ἐκκλησία ἐκφράζεται ως «ὅλον», ως «πλήρωμα», ως «υῶμα Χριστοῦ», ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, τότε αὐτῇ ἐρμηνεύει καὶ δογματίζει ἀσφαλισμένα καὶ ἀλάθητα τὴν ἐν Χριστῷ ἀποκεκαλυμμένη ἀλήθεια. Τό Ἅγιο Πνεῦμα δέν ἐπενεργεῖ, ὅταν τά μέλη τῆς Συνόδου δέν εἶναι δεκτικά τῆς ἐπενεργείας Αὐτοῦ. Δέν εἶναι δεκτικά ὅταν δέν ἐναρμονίζονται πρός τὴν ἀλήθεια.

Ἡ Οἰκουμενική Σύνοδος ἀποτελεῖ τό ἀνώτατο συλλογικό ὅργανο διαποιμάνσεως τῆς Ἐκκλησίας ἐφόσον οἱ ἀποφάσιεις τῆς γίνονται δεκτές ἀπό τὴν «ἐκκλησιαστικήν συνείδησην» δηλαδή τῆς ὁμόθυμης κοινῆς γνώμης κλήρου καὶ λαοῦ. Τήν ἀπόφαση τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων κρίνει, ἐγκρίνει ἡ κατακρίνει, ἐπικυρώνει ἡ ἀκυρώνει τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, τό σύνολο τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν πού πιστεύουν ὁρθόδοξα. Μέ αὐτό τὸν τρόπο, ἐνῷ ἡ Οἰκουμενική Σύνοδος ἀποτελεῖ τό ὅργανο, τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁμόθυμος γνώμη τοῦ κλήρου καὶ λαοῦ ἀποτελεῖ τὸν φορέα τοῦ ἀλαθήτου τῆς Ἐκκλησίας.

Βασικά καὶ ἀπαραίτητα στοιχεία γιά νά χαρακτηριστεῖ μιά Σύνοδος Οἰκουμενική εἶναι τά ἐξή: α) Ἡ ἐμφάνιση προβλήματος τό ὁποῖο νά ἀναφέρεται κυρίως στὴν πίστη καὶ κατά συνέπεια στὴν σωτηρία τῶν μελῶν τοῦ

πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας. β) Ἡ ἐκπροσώπηση ὅλου τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, ὅλων τῶν κατά τόπους Ἐκκλησιῶν, στὸ πρόσωπο τῶν ἐπισκόπων. Ἡ ἐκπροσώπηση αὐτή εἶναι δυνατό νά ἐπιτευχθεῖ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου. γ) Ἡ ἐναρμόνιση, ἡ αὐθεντική υγείη τῶν δογματισθέντων πρός τὴν ἀλήθειαν. Κάθε Σύνοδος πρέπει νά ἀκολουθεῖ τίς ἀποφάσεις τῶν προηγούμενων Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Τό τι ἀκριβῶς ἔκαναν οἱ Πατέρες στὶς Οἰκουμενικές Συνόδους μπορεῖ νά περιγραφεῖ στήν πρόταση. «Οἱ ἐπίσκοποι, ὅταν ἔξεθεταν τοὺς ὄρους τῶν Συνόδων, δέν θεωροῦσαν πώς εἶχαν ἔξηγήσει τό μυστήριο (ἀποκεκαλυμένη ἀλήθεια) ἀπλῶς προσπαθοῦσαν νά ἀποκλείσουν ὁρισμένους ψεύτικους τρόπους ἀναφορᾶς σ' αὐτό. Περί-ὅρισαν τό μυστήριο γιά νά ἐμποδίσουν τοὺς ἀνθρώπους νά παρεκλίνουν στό λάθος καί τὴν αἴρεση.» (Κάλλιστον Ware, Ἐπισκόπου Διοκλείας: *H Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. AKRITAS 1996*, σελ. 40)

Η Α' Οἰκουμενική Σύνοδος. (Νίκαια 325)

Ιστορία

Ἡ Ἐκκλησία ἔξερχόμενη νικήτρια ἀπό τοὺς διωγμούς βρέθηκε ἀντιμέτωπη μένα νέο κίνδυνο πού ἀπειλοῦσε συνθέμελα τήν ὑπαρξή της ώς θείου ἐγκαθίδρυματος γιά τὴν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἀπειλή προερχόταν ἀπό μιά αἴρεση, πού σ' ἀντίθεση μέ τίς προγενέστερες αἰρέσεις (Γνωστικισμό, Μανιχαϊσμό, Μοντανισμό κ.ἄ.) αὐτή ἔλαβε τέτοια ἔκταση πού υχεδόν παρέμυνε στήν διδασκαλία της ὅλη τὴν Ἐκκλησία τῶν Ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ αἴρεση αὐτή, ὁ ἀρειανισμός, μέ τὴν ἀληθοφάνεια τῆς καί τοὺς υπουρδαίους ὄπαδούς της, ξεκινώντας ἀπό τὴν Αἴγυπτο ἀπλώθηκε στήν Παλαιστίνη, τή Συρία, Μικρά Ασία καί ἔφτασε στήν νέα πρωτεύουσα τοῦ κράτους, τήν Κωνσταντινούπολη. Ὄπαδοί της ἔγιναν υπουρδαίοι ἐπίσκοποι καί μεγάλες μάζες λαοῦ. Ὑπήρξαν χρόνια στήν διάρκεια τῶν ἀρειανικῶν ἐρίδων πού οἱ ὄρθοδοξοί, αλήρος καί λαός, ἤταν ισχνή μειοψηφία στήν Ανατολή. Μέ τοὺς ἀγώνες ὅμως μεγάλων προσωπικοτήτων, ἀρχικά τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου καί στήν συνέχεια τῶν Καππαδοκῶν Πατέρων, ἔξηλθε νικήτρια καί ἀπό τὸν νέο ἀγώνα.

Θεολογικά ἡ αἴρεση τοῦ ἀρειανισμοῦ ἀντιμετωπίστηκε ἀπό τὴν Σύνοδο τῆς Νίκαιας τό 325, πού πήρε μορφή οἰκουμενικῆς συνόδου γιατί σ' αὐτή παρέστηκαν πλήθος ἐπισκόπων πού ἐκπροσωπούσαν ὅλη τὴν Ἐκκλησία τῶν Ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους ἀλλά καί μερικῶς τῆς Δύσης (ὁ ἐπίσκοπος Ρώμης ἐκπροσωπήθηκε ἀπό δύο πρεσβύτερους πού δέν διαδραμάτισαν ὥποιδήποτε όρλο στήν ἔξελιξη τῆς συνόδου). Ὁ ἀκριβῆς ἀριθμός τῶν μελῶν τῆς Συνόδου δέν ἔξαριθμήθηκε, ἐπικράτησε ὅμως ὁ ἀριθμός 318 (ἴσως ἀπό

τὴν διήγηση τῆς Γενέσεως 4, 14-14 γιά τὴν ἐκπρατεία τοῦ Πατριάρχη Ἀβραάμ μέ τούς 318 στρατιώτες του γιά τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ Λάρνακας). Πρὸ τῆς σύνοδο τῆς Νίκαιας εἶχε προηγηθεῖ σειρά ἀπό συνόδους (σύνοδοι Ἀλεξανδρείας 320 καί 324, σύνοδος Ἀντιοχείας 324/325) οἱ ὅποιες καταδίκασαν καί καθαιρέσαν τὸν Ἀρχιεπίσκοπο.

Ἡ σύνοδος τῆς Νίκαιας συγκλήθηκε μέ πρωτοβουλία τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ὁ ὅποιος ἀποσκοποῦσε στήν διαφύλαξη τῆς ἐνότητας τῆς Ἐκκλησία καί κατ' ἐπέκταση τοῦ κράτους. Ἡ ἐνέργεια τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἦταν πρωτοφανής γιά τὰ ἐκκλησιαστικά δρώμενα καί σημαδοτοῦσε τήν ἔναρξη μᾶς νέας ἐποχῆς. Οἱ ἡγέτες τῆς ἐκκλησιαστικής πλέον αὐτοκρατορίας ἔθεσαν ὑπό τὴν προστασία τους τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καί ἐπεξήγησαν ἀποφασιστικό όρλο στά ἐκκλησιαστικά θέματα πού ἄλλοτε ἐπέδραυσαν θετικά καί ἄλλοτε ἀρνητικά στήν ζωή τῆς.

Ἡ προεδρία τῆς συνόδου ἀνετέθηκε τιμητικά στὸν αὐτοκράτορα, ὁ ὅποιος παρευρέθηκε στήν ἐναρκτήρια συνεδρίαση καί τὴν προσφάνησε. Τίς κανονικές συνεδριάσεις προήδρευσε κατά τὴν ἐπικρατέστερη ἀποψη ὁ Ἀντιοχείας Εὐστάθιος. Στήν σύνοδο παρευρέθηκε καί ὁ Μέγας Αθανάσιος, διάκονος τότε τοῦ Ἀλεξανδρείας Ἀλεξάνδρου, πού ὅν καί δέν συμμετεῖχε ως κανονικό μέλος τῆς συνόδου καί δέν ἔλαβε μέρος στίς ἐπίσημες συνεδριάσεις-συζητήσεις ἀφοῦ δέν ἤταν ἐπίσκοπος, ἡ θεολογία του καταγράφηκε ως ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας καί περιελήφθηκε στὸ Σύμβιο πού συνέταξε ἡ Σύνοδος.

Τήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου στήν Α' Οἰκουμενική Σύνοδο ἐκπροσώπησαν οἱ Πάφου Κυριακός ἡ Κύριλλος, Σαλαμῖνος Γελάσιος καί Τριμυθοῦντος Σπυρίδων.

(Συνεχίζεται στό ἐπόμενο Φυλλάδιο, 3/2025)

ΩΡΑ ΕΝΑΡΧΕΙΩΣ ΑΚΟΠΟΥΘΙΩΝ-ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- Ἐσπερινός - Παρακληση: 4.30μ.μ.
- Ὁρθος - Θεία Λειτουργία: 6.30π.μ.
- Ο Άγιασμός γιά τὸν νέο μῆνα θά γίνει τὸ Σάββατο 01/02 πρίν τὸν Εσπερινό.
- Τὸ μυστήριο τῆς ἔξομολογήσεως τελείται κατόπιν συνεννοήσεως. (π.Παναγιώτης 99426363).